

Arrest

nr. 265 235 van 10 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 1 januari 1994 te Sirba, West-Darfur. U heeft de Soedanese nationaliteit. U behoort tot de stam Bargu.

U verliet Sirba in 2008 toen Sirba werd aangevallen. U trok naar Khartoem en verbleef daar tot 2013. In november 2013 keerde u terug naar Sirba omdat uw moeder was teruggekeerd uit het kamp. Enkele dagen later werd u door de nationale veiligheid opgepakt thuis. U werd meegenomen en gevangengehouden. U werd ervan verdacht gestreden te hebben voor de oppositie. U werd uiteindelijk vrijgelaten met als opdracht om informatie te verzamelen over mensen die de oppositie steunden.

Toen u dat aan uw vader vertelde, zei hij dat u het land moest verlaten. U ging van Sirba naar Tina en reisde van daar naar Libië. U verbleef iets meer dan anderhalf jaar in Libië en reisde dan per boot naar Italië. U diende een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk op 29 oktober 2015. Dit verzoek werd afgewezen op 29 februari 2016, bevestigd in beroep op 10 maart 2017. U verbleef daarna enige tijd in Duitsland. Op 4 november 2018 kwam u met de trein naar België. U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde autoriteiten op 5 november 2018.

U legt een medisch attest voor ter ondersteuning van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen en uit de inhoud van de door u neergelegde documenten niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 of uit een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde te behoren tot de etnie Bargu, een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Darfur.

Wat betreft personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfur dient gesteld dat uit de informatie over de situatie buiten hun oorspronkelijke herkomstregio waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus “Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio’s”** dd. 28 juni 2021, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_de_situatie_van_darfoeri_en_nuba_buiten_hun_herkomstregios_20210628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het Arabische suprematie-denken en de neerbuigende visie ten opzichte van gemeenschappen uit gemarginaliseerde regio's, ingebed bij de traditionele Soedanese elite en diepgeworteld in de Soedanese maatschappij, blijven voortbestaan en is het volgens vele bronnen onwaarschijnlijk dat dit op korte termijn zal wijzigen. De mate en aard van discriminatie waarmee een persoon te maken kan krijgen, hangt echter af van een combinatie van factoren die met elkaar verbonden zijn en elkaar versterken, zoals etnie, herkomst, netwerk, economische status, politiek of religieus profiel. De gemeenschappen van Darfuri (en Nuba) in Khartoem zijn etnisch, sociaal en economisch divers. De geraadpleegde bronnen zijn het over het algemeen eens dat de financiële situatie bepalend is voor de levensomstandigheden, zoals de plaats waar mensen wonen in de stad en hun toegang tot openbare diensten zoals onderwijs en gezondheid. Sommige bronnen wijzen op discriminatie bij de uitreiking van identiteitsdocumenten en op de arbeidsmarkt, waardoor velen in de informele sector terechtkomen. Ze wijzen daarbij in de richting van ambtenaren van het voormalige regime die op post gebleven zijn. Anderen verklaren de moeilijkheden om een job te vinden in de formele sector door de economische crisis, het gebrek aan de nodige vaardigheden en aan een netwerk.

Wat de houding van de autoriteiten en de veiligheidsdiensten betreft, dient te worden vastgesteld dat onder het voormalige regime van al-Bashir zowel Arabische als niet-Arabische tegenstanders van het Soedanese regime, bijvoorbeeld mensenrechtenactivisten, kritische journalisten, politiek actieve studenten, advocaten, tribale leiders en (vermeende) sympathisanten van rebellenbewegingen, het risico liepen om het slachtoffer te worden van repressie, in het bijzonder door de ondertussen ontbonden NISS (National Intelligence and Security Service). Het is vooralsnog onduidelijk hoe organen zoals de GIS (General Intelligence Service) en de RSF (Rapid Support Forces) de Nuba en Darfuri behandelen en of de overgangsregering in staat is effectieve controle uit te oefenen op het gedrag van de veiligheidssector. Enkele contactpersonen stellen dat politiek activisme gericht tegen het oude regime een kritische factor is voor persoonlijke onveiligheid, eerder dan etnie of herkomst. Verschillende bronnen geven wel aan dat er sinds augustus 2019 meer ruimte is voor vrijheid van meningsuiting. Er zou evenwel een verschil zijn tussen het uiten van kritiek tegen de civiele dan wel de militaire component van de regering.

Een aantal bronnen halen anekdotische meldingen aan van een hardere behandeling door veiligheidsdiensten in de wijken waar Darfuri en Nuba wonen. Andere bronnen zijn dan weer positiever en stellen bijvoorbeeld dat het aantal incidenten tegen de groepen uit de gemarginaliseerde regio's is gedaald in plaatsen zoals Khartoem en grote stedelijke gebieden buiten de conflictregio's, dat ze na de revolutie van 2019 geen incidenten hebben vernomen van personen die door de veiligheidsdiensten werden vervolgd omwille van hun (vermeende) sympathie of betrokkenheid bij de gewapende rebellen in de conflictgebieden, en dat er in de media daterend van na de machtswisseling in augustus 2019 geen berichten te vinden zijn van slechtere behandeling en gerichte arrestaties en detenties van niet-Arabische Darfuri in Khartoem.

Darfuri en Nuba elders in Soedan ondervinden mogelijks raciale profilering, die zich soms tegen individuen richt, zoals bij arbitraire detentie en grof taalgebruik, maar soms ook tegen een volledige gemeenschap, zoals bij uitbraken van geweld in Kassala in mei 2020 en Port Sudan in augustus 2020.

Het CGVS is zich bewust van de precaire situatie waarin sommige niet-Arabische Darfoeri in Soedan zich kunnen bevinden, maar gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan evenwel niet worden gesteld dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat. Hoewel uw niet-Arabische Darfurese etnie niet betwist wordt door het CGVS, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u (recent) afkomstig zou zijn uit Sirba en dit om onderstaande redenen.

Er zijn veel tegenstrijdigheden in uw relaas die uw geloofwaardigheid volledig ondermijnen, in de eerste plaats tussen uw verklaringen tijdens uw Belgische en Franse asielprocedures. U verklaarde aan het begin van uw eerste persoonlijk onderhoud nochtans expliciet dat u in Frankrijk hetzelfde had verklaard dan wat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in België had verklaard (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 22/03/2021 (verder NPO 1), p. 4). Bovendien heeft u uw recente herkomst uit Darfur en bij uitbreiding uw Soedanese herkomst niet aannemelijk kunnen maken.

Ten eerste zijn uw verklaringen over uw geboortedatum en geboorteplaats tegenstrijdig. Zo verklaarde u voor de Franse autoriteiten dat u geboren bent in Al Geneina in 1990 (Demande d'information concernant un demandeur d'asile, Ref. 87459/D6, toegevoegd aan het administratief dossier). Voor de Belgische autoriteiten verklaarde u dat u geboren bent in Sirba in 1994 (NPO 1, p. 4-5). U geeft toe dat u in Frankrijk een andere geboortedatum opgaf, maar uw enige verklaring hiervoor is dat u toen gelogen had (NPO 1, p. 4).

Ten tweede zijn uw verklaringen over uw woonplaatsen en de duur en redenen van uw verblijf in elke plaats manifest tegenstrijdig. Zo verklaarde u voor de Franse autoriteiten dat u met uw familie naar Khartoem verhuisde toen u twee jaar oud was, omwille van een familiedispuut, en dat u daar bijna uw hele leven woonde (Demande d'information concernant un demandeur d'asile, Ref. 87459/D6). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u in 2008 van Sirba naar Khartoem ging, en van Khartoem terug naar Sirba in 2013 (NPO 1, p. 5; NPO 2, p. 3). Voor de Franse autoriteiten heeft u echter op geen enkel moment vermeld dat u in Sirba gewoond zou hebben of daar problemen gehad zou hebben (Demande d'information concernant un demandeur d'asile, Ref. 87459/D6).

Ten derde zijn uw verklaringen over de redenen waarom en context waarbinnen u uw land ontvlucht bent, manifest tegenstrijdig. U verklaarde voor de Franse autoriteiten dat u in Khartoem in 2013 werd opgepakt tijdens protesten en vijf maanden werd vastgehouden in de gevangenis (Demande d'information concernant un demandeur d'asile, Ref. 87459/D6). U werd na vijf maanden ziek en u werd naar het ziekenhuis gebracht. U werd door een verpleegster geholpen om te ontsnappen en verliet daarop het land, vanuit Khartoem. Voor het CGVS verklaart u echter dat u in november 2013 terugkeerde van Khartoem naar Sirba, dat u daar na enkele dagen werd opgepakt door de nationale

veiligheid, en ongeveer anderhalve maand later werd vrijgelaten en als opdracht kreeg informatie te verzamelen voor de nationale veiligheid. U vluchtte van Sirba naar Tina, en van daar naar Libië (NPO 2, p. 6).

Uw verklaringen voor de Franse en Belgische asielinstanties zijn op meerdere vlakken manifest tegenstrijdig, zowel wat betreft uw geboorteplaats, woonplaatsen en levensloop. Zelfs de hoofdreden voor uw vertrek is in beide gevallen compleet anders. Dit heeft als gevolg dat uw geloofwaardigheid volledig wordt ondermijnd.

Wanneer u met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd wordt, heeft u hier ook geen aannemelijke verklaring voor. Zo beweert u dat ze u in Frankrijk niet zoveel vragen gesteld hebben, en dat er problemen waren daar omdat u uw been gebroken had. Voor het verschil in geboorteplaats is uw enige verklaring dat u daar de vraag kreeg in welke staat in Darfur u geboren was, "ik zei Al Geneina, Sirba behoort bij Al Geneina" (NPO 2, p. 7). Hier kan mogelijk een misverstand over geweest zijn. Het is echter niet aannemelijk dat u daar op geen enkel moment de kans gekregen zou hebben om te vermelden dat u in Sirba gewoond zou hebben of daar problemen gehad zou hebben. U verklaart dat u niet alles kon vertellen omdat het interview kort was en uw been gebroken was. Toch heeft u daar op de letterlijke vraag "heeft u daar altijd gewoond" [in uw geboorteplaats] geantwoord: "op de leeftijd van twee jaar is mijn familie verhuisd naar Khartoem" (Entretien Dossier n° 15-11-21640, p. 2). Hiermee geconfronteerd is uw verklaring: "ik denk dat de tolk Libanees was en hij begreep niet wat ik wou zeggen" (NPO 2, p. 8). Geconfronteerd met andere tegenstrijdigheden in uw verhaal, verklaart u enkel: "alles wat ik hier gezegd heb, is de waarheid" (NPO 2, p. 8). Ook blijft u herhalen dat het omwille van de problemen met uw been kwam. Erop gewezen dat het toch wel over grote verschillen gaat, en niet over kleine details, herhaalt u opnieuw "wat ik hier gezegd heb is de waarheid, waarom hebben ze mij verteld dat het confidentieel was" (NPO 2, p. 8). U steekt het daarna opnieuw op de tolk, waarop u gevraagd wordt of alle verschillen dan de fout zijn van de tolk. Daarop is uw antwoord: "ik weet het niet, misschien heeft hij het niet goed begrepen, misschien heb ik niet de kans gekregen om het goed uit te leggen" (NPO 2, p. 9). Aangezien u in Frankrijk in beroep ging tegen uw beslissing, heeft u evenwel de kans gekregen om eventuele fouten of vergissingen aan te geven, en kan u zich voor dergelijke grote verschillen in uw verklaringen niet louter verbergen achter het feit dat de tolk u (of u de tolk) niet goed begrepen zou hebben tijdens uw asielprocedure in Frankrijk.

Hierbij aansluitend kunnen zelfs enkele vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerde afkomst uit Darfur, op grond van de oppervlakkigheid van uw verklaringen over de stad Sirba, uw geografische kennis, uw kennis van het conflict in Darfoer en uw gebrek aan interesse in de huidige veiligheidssituatie. Zo zijn uw verklaringen over de stad Sirba zeer oppervlakkig. Bijvoorbeeld gevraagd hoe groot Sirba is, is uw antwoord "het is groot". Gevraagd of het een stad is, antwoordt u "het is normaal, het heeft scholen en dergelijke zaken" (NPO 1, p. 5). Op de brede vraag om over de stad te vertellen, beperkt u zich tot "het heeft een markt, in het stadscentrum. We hebben netwerk coverage (...). We hebben scholen". Uw verklaringen over wat er verder nog te zien valt zijn ook zeer oppervlakkig en totaal niet doorleefd. Ook de vraag om precies te omschrijven waar in Sirba uw huis gelegen was, ontwijkt u door te antwoorden "het hangt ervan af, want sommige mensen komen van het westen en andere van het zuiden" (NPO 1, p. 7).

Ook uw geografische kennis is eerder beperkt. Zo noemt u Runju Runju wanneer u gevraagd wordt naar wijken in Sirba. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat dit een dorp is ten zuiden van Sirba. U noemt een hele resem dorpen op gevraagd naar dorpen rond Sirba, maar u herkent daarentegen de namen van dichtbij gesitueerde dorpen niet wanneer die u worden voorgelegd. Zo kent u Kadarang, Sheeyo Ad Ateen niet. Kondobei kan u in het zuiden situeren (NPO 1, p. 9). Er kan van u nochtans een vrij uitgebreide geografische kennis verwacht worden, aangezien u verklaart dat uw familie aan landbouw deed, en eigen velden had, zowel in het noorden, het westen als het zuiden van het dorp; én uw familie dieren had die u hoedde (NPO 1, p. 11-12).

Verder bent u wel vaagweg op de hoogte van het conflict in Darfur en aanvallen op/rond Sirba, maar vertelt u hierover als een buitenstaander: "in 2008 was er een grote aanval op het dorp, het was niet alleen ons dorp maar de hele regio. Het was een heel grote aanval, ze bombardeerden het dorp, ze kwamen met auto's, paarden, kamelen, sommigen waren te voet. Het was heel moeilijk, want veel mensen werden gedood. Sommige mensen hadden het geluk om te kunnen weglopen naar andere steden (NPO 1, p. 13). Even later geeft u aan dat de aanval op Sirba in 2008 de reden was voor uw vertrek naar Khartoem (NPO 1, p. 15). U kent de correcte datum van de aanval, maar uw verklaringen zijn verder zeer oppervlakkig: "nadat ze begonnen te bombarderen, gingen we weg, lopend, weg van

het dorp" (NPO 1, p. 15). Even later krijgt u opnieuw dezelfde vraag, en geraakt u niet verder dan "ik herinner me dat we vertrokken" (NPO 1, p. 15). Zelfs nadat de vraag u nog meermaals gesteld is, blijft u heel oppervlakkig in uw antwoord. Erop gewezen dat u dezelfde algemene zaken blijft herhalen en er van u verwacht wordt dat u over uw eigen ervaringen vertelt (over de aanval op het dorp maar ook over uw vlucht uit uw dorp), is uw antwoord: "mijn ervaring was, het dorp werd platgebrand, en ik moest vluchten" (NPO 1, p. 16). Hierbij aansluitend is het vreemd te noemen dat u niet op de hoogte bent van het feit dat de ferscha of traditionele leider van het dorp gedood werd bij deze aanval. U geeft enkel aan dat een leerkracht van de secundaire school om het leven zou zijn gekomen (NPO 1, p. 16). Het is bovendien bedenkelijk dat u als veertienjarige op eigen houtje beslist zou hebben om in Khartoem te gaan wonen, zonder eerst een poging te ondernemen om uw ouders terug te vinden. Op de vraag of u uw familie zocht voor u naar Khartoem ging, is uw antwoord dat u het huis niet mocht verlaten (NPO 1, p. 17). Ook over uw aankomst en vijf jaar leven in Khartoem bent u opvallend beknopt (NPO 1, p. 18). Ook slaagt u er niet in uw terugkeer naar Sirba op een doorleefde manier te beschrijven en blijft u zich, ondanks meerdere vragen, beperken tot heel algemene bewoordingen (NPO 1, p. 27; NPO 2, p. 4).

Ook over het bestaan van ontheemdenkampen in Sirba bent u heel vaag en tegenstrijdig: "ja ze bestaan, maar ik ben er nooit geweest, één keer had ik problemen, ik moest daar twee dagen blijven" (NPO 1, p. 10). Daarnaast is uw gebrek aan interesse in de huidige situatie opmerkelijk, gezien het feit dat een deel van uw familie nog in Sirba verblijft (NPO 1, p. 21). Er kan van u toch wel verwacht worden dat u zich zorgen maakt over de veiligheid van uw familie, maar u weet niet hoe de huidige situatie in Sirba en omgeving is. Uw excuus is "ze hebben geen telefoons om in contact te zijn met hen" (NPO 1, p. 21). Gevraagd of u de media dan volgt, is uw antwoord "wanneer het over Darfur gaat, tonen ze de oorlog niet in de media" (NPO 1, p. 21). U bent wel op de hoogte van problemen die nog gebeuren "zoals wat er in Krinding en Kreenik gebeurd is" (NPO 1, p. 21), wat het des te opmerkelijker maakt dat u niet op de hoogte bent van de veiligheidssituatie in de regio waar uw familie verblijft.

Uw verklaringen voor de Franse en Belgische asielinstanties zijn op meerdere vlakken manifest tegenstrijdig, zowel wat betreft uw geboorteplaats, woonplaatsen en levensloop. Zelfs de hoofdreden voor uw vertrek is in beide gevallen compleet anders. Dit heeft als gevolg dat uw geloofwaardigheid volledig wordt ondermijnd. Hierbij aansluitend kunnen zelfs vraagtekens geplaatst worden bij uw herkomst uit Darfur.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit Sirba gelegen in de regio Darfur. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van (recente) herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sirba heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; **COI Focus "Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's" dd. 28 juni 2021**), blijkt daarnaast dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade. Het Britse Upper Tribunal bevestigde in een zaak van 2020 dat er een gebrek aan bewijs is dat een uitgeprocedeerde asielzoeker louter omwille van zijn asielaanvraag in het buitenland een reëel risico op ernstige schade loopt.

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand die afkomstig is uit Darfur de interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten mogelijks verhoogt. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

In dat opzicht dient opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen (recent) afkomstig te zijn uit Sirba.

Recent geraadpleegde bronnen (zie **COI Focus “Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio’s” dd. 28 juni 2021**) bevatten trouwens geen of slechts gebrekkige informatie over de behandeling bij terugkeer naar Soedan sinds de overgangsregering in augustus 2019 aan de macht kwam. De geraadpleegde bronnen signaleerden sindsdien nauwelijks problemen met terugkeerders, al waren er wel enkele berichten over ondervragingen, detentie en mogelijke afpersing bij terugkeer naar Soedan. Het is vooralsnog onduidelijk of de omstandigheden op Khartoum International Airport zijn veranderd sinds augustus 2019. Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.”

Het medisch attest dat u ter staving voorlegde, kan geen ander licht werpen op de bovenstaande vaststellingen. In het attest is sprake van littekens en fysieke klachten die u naar eigen zeggen hebt opgelopen in 2013 en angsten gelieerd aan deze agressies. De arts doet in dit attest echter geen uitspraak over de precieze omstandigheden waarin u deze letsels hebt opgelopen en kan deze overigens ook nooit met absolute zekerheid schetsen. U kunt deze letsels dan ook in andere omstandigheden hebben opgelopen. Een document op zich kan bovendien nooit alleen de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen ombuigen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]

Verwerende partij verwijst eerstens naar de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekende partij in België en in Frankrijk.

Verzoekende partij is in Frankrijk inderdaad niet helemaal eerlijk geweest in Frankrijk. Toen zij er aankwam en asiel aanvraag was zij amper 21 jaar oud en doodbenauwd dat zij terug gestuurd zou worden naar Soedan. Zij heeft dan bepaalde zaken niet verteld of anders verteld op aanraden van mensen die haar aanraadden om niet de gehele waarheid te vertellen.

In België beseft zij dat zij een grove fout had gemaakt in Frankrijk en heeft in België de volledige waarheid verteld: p. 4 CGVS II

[...]

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik het relaas en de vrees van verzoekende partij onderzocht en heeft zich blind gestaan op de vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen van verzoekende partij in België en in Frankrijk.

Dit is bijzonder onredelijk.

Evenmin kan er getwijfeld worden aan haar herkomst uit Darfur, gezien de uitgebreide en gedetailleerde informatie die zij kon geven over haar regio van herkomst :

[citaten uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij erg onredelijk te werk is gegaan en haar relaas ten onrechte niet heeft onderzocht. Zoals hierboven ten overvloede werd aangetoond, kan er evenmin getwijfeld worden aan de herkomst van verzoekende partij uit Darfoer, Sirba afkomstig is

Het is evenmin begrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat verzoekende partij - behorend tot de niet – Arabische gemeenschap - op heden geen gevaar zou lopen bij terugkeer.

Zo wordt het volgende gesteld in recente artikelen over de terreur, moord en discriminatie door de Arabische stammen ten aanzien van de niet-arabische stammen: (eigen onderlijning)

[citaten uit algemene landeninformatie]

De Arabische milities hebben er aldus nog steeds vrij spel en er vallen dagelijks nog honderden burgerslachtoffers.

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij - rekening houdend met et profiel van verzoekende partij - kan stellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar problemen, vrees en herkomst...

Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

[...]".

2.2. Bij aanvullende nota van 9 november 2021 voegt verweerder de nota "*Stand van Zaken Soedan*" van 8 november 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Wat betreft de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker voor de Belgische en Franse asielinstanties stelt verzoeker dat hij in Frankrijk op aanraden van anderen niet helemaal eerlijk is geweest, omdat hij bij aankomst in Frankrijk amper 21 jaar oud was en vreesde naar Soedan te worden teruggestuurd.

Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen voor de Franse en Belgische asielinstanties, doch op geen enkel moment heeft aangegeven dat hij leugenachtige verklaringen zou hebben afgelegd in Frankrijk.

Verzoeker trachtte deze tegenstrijdige verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud echter goed te praten door te verwijzen naar zijn gebroken been, de korte duur van het interview en communicatieproblemen met de tolk in Frankrijk (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 7-9). Verzoekers verschoningen werden echter terecht niet aangenomen door verweerder. Verzoeker ging immers in Frankrijk in beroep tegen zijn beslissing en hij heeft aldus de kans gekregen om eventuele fouten en vergissingen aan te geven. Verzoeker kan zich voor dergelijke grote verschillen in zijn verklaringen niet louter verbergen achter een miscommunicatie met de tolk in Frankrijk. Dat verzoeker in het verzoekschrift dan opeens aangeeft dat hij leugenachtige verklaringen heeft afgelegd in Frankrijk op aanraden van derden en uit vrees voor deportatie, komt voor als een *post factum* verklaring die na kennisname van de bestreden beslissing tot stand is gekomen.

Daarbovenop kan er worden op gewezen dat verzoeker verantwoordelijk is voor zijn eigen verklaringen. Zijn verwijzing naar slechte raadgevingen kunnen zijn gebrek aan medewerking en het nalaten de waarheid te vertellen in Frankrijk, en vervolgens ook in België, niet verschonen. Dit klemmt te meer gezien verzoeker in het kader van de asielprocedure in Frankrijk en België uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd gewezen op het belang de waarheid te spreken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker verkoos deze raadgevingen van de asielinstanties niet te volgen. De stelling dat verzoeker “*amper 21 jaar oud*” was in Frankrijk is evenmin dienstig aangezien dit bezwaarlijk als een bijzonder jonge leeftijd kan worden aanzien.

Daar waar verzoeker nog stelt dat verweerder zich heeft blind gestaard op de vermeende tegenstellingen tussen verzoekers verklaringen in België en in Frankrijk, dient te worden opgemerkt dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “*specifieke informatie*” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Derhalve doet verzoekers verweer geen afbreuk aan de motivering van verweerder waar deze vaststelt dat verzoeker in het kader van zijn asielprocedures in Frankrijk en België manifest tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over:

- zijn geboorteplaats- en datum: in Frankrijk stelde hij te zijn geboren in Al Geneina in 1990 en voor de Belgische asielinstanties verklaarde hij te zijn geboren in Sirba in 1994;
- zijn woonplaatsen en de duur en redenen van zijn verblijf in elke plaats: in Frankrijk gaf verzoeker aan dat hij omwille van een familiedispuut op tweejarige leeftijd met zijn familie naar Khartoem verhuisde en daar bijna zijn hele leven woonde, terwijl hij in België verklaarde dat hij in 2008 van Sirba naar Khartoem verhuisde na een aanval op Sirba en in 2013 terug van Khartoem naar Sirba verhuisde;
- de redenen en context waarin hij Soedan ontvlucht is: voor de Franse autoriteiten stelde verzoeker dat hij in 2013 in Khartoem werd opgepakt en na vijf maanden in de gevangenis naar het ziekenhuis werd overgebracht waar een verpleegster hem hielp te ontsnappen; voor de Belgische instanties stelde verzoeker dat hij enkele dagen na zijn terugkeer vanuit Khartoem naar Sirba in november 2013 werd opgepakt door de nationale veiligheid, na anderhalve maand werd vrijgelaten met de opdracht om informatie te verzamelen en vervolgens van Sirba via Tina naar Libië vluchtte.

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

Gelet op het voorstaande dient in navolging van verweerder worden opgemerkt dat verzoekers manifest tegenstrijdige verklaringen inzake essentiële elementen zoals zijn geboorteplaats, woonplaatsen, levensloop en redenen van vertrek zijn geloofwaardigheid en voorgehouden vrees voor vervolging volledig ondermijnt.

5. Verder kan er samen met verweerder geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde (recente) Sirba in de regio Darfur, gelet op de volgende vaststellingen:

- verzoekers verklaringen aangaande de stad Sirba zijn zeer oppervlakkig (onder meer de locatie van zijn huis, de grootte van de stad, etc.);

- verzoekers geografische kennis aangaande zijn vermeende regio van herkomst is onaannemelijk ontoereikend, te meer gezien hij verklaarde dat zijn familie aan landbouw deed en eigen velden had in het noorden, westen en zuiden van Sirba, alsook dat zijn familie dieren had die hij hoedde;
- verzoeker is vaagweg op de hoogte van het conflict in Darfur en aanvallen op en rond Sirba, maar vertelt hierover als een buitenstaander en blijkt niet in staat zijn eigen ervaringen doorleefd toe te lichten;
- het is niet aannemelijk dat verzoeker als veertienjarige op eigen houtje beslist zou hebben om in Khartoem te gaan wonen zonder eerst een poging te ondernemen om zijn ouders terug te vinden, te meer verzoeker op vragen hierover ontwijkend antwoordde, hij over zijn aankomst en leven in Khartoem slechts summiere verklaringen aflegde en hij zijn terugkeer naar Sirba evenmin doorleefd kon toelichten;
- verzoeker is vaag en tegenstrijdig over het bestaan van ontheemdenkampen in Sirba;
- verzoekers gebrek aan interesse in de huidige situatie in Sirba is niet aannemelijk, te meer gezien hij verklaarde dat een deel van zijn familie nog in Sirba zou verblijven.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden (recente) herkomst uit Sirba, gelegen in Darfur. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn herkomst, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen middels het uitgebreid citeren van zijn verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent het verschil in verklaringen in België en Frankrijk, het poneren van een vermoeden van een vrees voor vervolging op basis van algemene landeninformatie en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Verzoekers verwijzing naar een artikel inzake het geweld in Darfur ten aanzien van niet-Arabische stammen kan zijn voorgehouden (recente) herkomst uit deze regio niet aantonen. Gelet op voorgaande pertinente vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers (recente) herkomst uit Darfur, zodat de door hem neergelegde algemene informatie inzake de situatie in Darfur niet dienstig is.

Verzoeker weerlegt hiermee bovendien geenszins de - op basis van de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie - terechte en omstandige beoordeling van de situatie voor personen die tot een niet-Arabische etnie behoren, die afkomstig zijn uit Darfur maar die buiten hun oorspronkelijke herkomstregio wonen. Verweerder kon op basis van de beschikbare informatie terecht concluderen dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur geenszins voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker dient aldus *in concreto* aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, alwaar hij, gelet op het voorstaande, in gebreke blijft.

7. Gelet op verzoekers ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn (recente) herkomst uit Sirba, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de door hem voorgehouden gebeurtenissen aldaar die de oorzaak en aanleiding van zijn vlucht uit Soedan zouden uitmaken. De ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden vluchtmotieven uit Soedan wordt bevestigd door de hierboven vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen voor de Belgische en Franse asielinstanties dienaangaande.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde medisch attest zodat de Raad om dezelfde redenen als de

commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Sirba, Darfur. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, regio van herkomst niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS